

3 oltarji iz zač. 18. stol. Zelo karakteristični. Pri južnem za antependij z animirano sliko Zadnje večerie. Oltarji slabo novo polihromirani, tudi delo sicer precej grobo, a visoko dekorativno.

Na hiši v bližini cerkve pritrjena lepa reliefná svetnica l. pol. 17. stol.

Za muzei!

Stele, XXII, 9.8.1923, str. 4.

Zvon s slov. napisom iz l. 1609. Doslejše nepopolnoma objavljani (opomba št. 2 : Orožen, Dekanat Schalltal, str. 49.) napis se glasi:

~~XXIXEXXXXXXE~~

+IESU XPO DEI VIVI ET MARIAE VIRGINI (!) FILIO REGI
REGVM ET DOMINO DOMINAN.

* SVETA S. VRSVLA SVDIO SDRVSHBO SENAIST TAVSHENT
DIVIZIAMI MOLITE BOGA SA NAS THOMAS IX. EPVS LAB. F.F.

ET CONSECRAVIT ANNO DNI 1609 *

Na eni plati zvonca je podoba Križanega in spodaj odtiska pečatov ljubljanske škofije in malega osebnega škofa Hrena, vsak pod škofsko kapo in črkami TEL (= Thomas episcopus labaccensis).

Na drugi plati pa je Savel, ki je na potu v Damask padel na tla. Spodaj je odtisek velikega pečata škofa Hrena. V sredi sedi na prestolu Marija devica, obdana od treh angelov. Eden drži škofijski, drugi pa škofov osebni grb. Tekst ob robu gotskih ~~pisem~~ pismenkah se glasi: Sigillum Thomae Dei, gratia episcopi Labacensis. Na trnovem podnožniku je letnica 1509.

Zvon meri 29 cm pri kroni v premru, spodaj 60 cm, plašč je 54 cm visok.
Aug. Stegenšek, Šmiklavž na Plešivcu. ČZN. X. 1913. str. 48, 49.

O rokopisni ostalini D. Trstenjaka- pismo Ignaciju Orožnu:

...Sie liegt in einem ziemlich angenehmen Thale, eine halbe Stunde unter Sille am Bache Sečnica, welcher am nördlichen Abhang des Plešivec oder St. Ursulaberges entspringt, bei den filialen St. Nikolaus u. St. Urban vorbeifliesst, und oberhalb Pameče sich in die Missling ergiesst.

Die Sečnica wird schon vor dem Jahre 1189 in Codex Pradit. monast. St. Pauli cap. 85 erwähnt. Um dieselbe Zeit schenkte Dominus Henricus de Truchsen X mansus, u Dominus Otto de Truchsen II mansus dem Stifte St. Paul.

.... Chunrad von Auffenstein Marchall von Kärnthen bezeugt auf wied rholte ~~Mahnung des dem Gotshauss von St. Pauli "daz ich innegehabt han ein vogtey auf einen gut, daz dem Got"~~ Mahnung des Abtes u. Convents St. Paul "daz ich innegehabt han ein vogtey auf einen gut, daz dem Gotshauss von s. Paulo mit aygenschaft angehört und ist gelegen im Wolfspachatz datz s, Nicla, dy weil ich Windischgrätzinnegehabt han unz auf heutigen tag" - obwohl er kein Recht dazu besass. Datum Pleyburch 1335. 10. Juli.

Im sogenannten Hanžičhof sind noch die Klosterzellen zu sehen, die als Wohnungen den Mönchen gedient haben.

Mein Messner erzählt mir: ober dem Thürpfeiler des Hauptthores steht die Jahreszahl MIII, jedoch ich muss mich selbst überzeugen. Ich war vor 3 Jahren einmal dort, aber mir ist die Inschrift entgangen.

Od starejših pisem, ki so dosedaj znana in hranjena v knjižnici sv. Pavla v laboški dolini, zvemo, da je leta 1124. bil pesestnik ob vodi Sečnici v graški dolini grof Bernhard iz Speinheima, brat vojvode koroškega Henrika III.

Ljubljanski zvon, leto XI., 1891., str. 637 in 702., - "O rokopisni ostalini Dav. Trstenjaka."

Kedaj se je cerkvice sv. Miklavža postavila, ne moremo dognati. Ako je številki **MIII** na stebri vhodnih vrat verovati, bi že leta 1003. tam stala taka kapela. V starih pismih se najprej omenja lo. Junija 1251.

Istega dne in leta se je s pismom danem v Blekovcu odpovedal Seifrid žlahtnik Marenberški zavetju in varuštvu cerkve sv. Miklavža v Wolfsbachu, katere pravice so si njegovi predniki po krivem prilastili in je cerkev ter njene dohodke spet izročil Leutoldu, opatu šentpavlovskemu. Drugokrat se imenuje cerkev sv. Miklavža v pismu danem v Bleiburgu lo. julia 1335.

Istega dne in leta je s pismom, danim v Bleiburgu Konrad žlahtni Auffenstein, deželni glavaž Koroškega vojvode, izročil cerkev sv. Miklavža opatu sv. Pavlovskemu, čez katero je bil varuh in ~~sa~~ je hotel, slovenjgraščino je imel v najemu, cerkev prilastiti, a ko se je opat pri višji gosposki pri-~~lastiti~~ ~~tožiti~~ tožil, se je pravici na cerkev odpovedal in ona je spet postala lastnina sv. pavlovskega kloštra. S. pavlovski benediktinci so pazneje svoja posestva prodali (ob Sečnici), kupili so jih rottenturnški gospodje in kmetje so bili postavljeni pod rottenturenško gosposko, desetino pa so morali dajati tudi starotrškim župnikom, cerkev pa je kot pedružnica bila izročena farni cerkvi sv. Pankraca na Gradu.

Ljubljanski zvon, leto XI., 1891., str. 703., - 0 rokopisni ostalini Dav. Trstenjaka.